

РЕШЕНИЕ

№ 4238

гр. София, 24.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **2900** по описа за **2022** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от упълномощен представител на кмета на Столична община, против решение от 10.03.2021 г. на Софийския районен съд, НО, 122^{РМ} състав, постановено в публично заседание на същата дата, по НАХД № 401/2021 г. С решението е отменено издаденото от заместник - кмет на Столична [община] постановление № 327158/2018, от 26.01.2018 г., с което на Н. В. Д. е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 200 лева, на основание чл. 35, ал. 7, т. 1 от Наредба за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община (НРУПОГТТСО – отменена, в сила до 04.04.2018 г.), за извършено нарушение по чл. 18, т. 1, б.б. „а“, „б“, „в“ и чл. 35, ал. 1 от същата наредба - пътуване без редовен превозен документ и отказ и отказ да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците.

Касаторът не е представляван. С жалбата са изложени доводи за неправилност на въззивното съдебно решение.

Ответникът не е представляван и не е заявил становище, във връзка с жалбата.

Прокурорът при С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като прецени приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

Касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационните жалбогюдатели и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания, но преценява решението като неправилно.

За да отмени наказателното постановление въззивният съд е приел за доказано извършването на вмененото административно нарушение, но е отменил наказателното постановление с мотиви, че (цитати): „налице е санкция на основание Наредбата в размер на 200 лева; основание за налагане на санкцията АНО е почерпил от Наредба, която общинският съвет е приел; материята е уредена от Закона за автомобилните превози, който предвижда драстично по – нисък размер на санкцията, затова съдът намира, че обжалваното НО е неправилно и незаконосъобразно – неправилно е приложена разпоредбата на наредбата, вместо да се приложи Закона“. По-подробни и конкретни са мотивите на въззивния съд за липса на данни процесното наказателно постановление да е било връчено редовно на Н. В. Д.. Последните мотиви също са послужили за обосноваване на извода за незаконосъобразност на НП.

Въззивното съдебно решение е правилно като краен резултат, но касационният съд допълва следните мотиви.

С АУАН от 08.01.2018 г. (на л. 12 от делото на СРС) е констатирано, че на същата дата Н. В. Д. е пътувала в [населено място], в автобус от линия № 72, като по време на пътуването контролор по редовността на пътниците е констатирал, че не притежава редовен превозен документ, а след покана е отказала да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролора. Актът е бил предявен на нарушителя Д., като е отразено, че е отказала да го подпише, а отказът е удостоверен с подпис на свидетеля М. И. С..

Към датата на процесното нарушение е действала НРУПОГТТСО, приета с [Решение на СОС № 520, по Протокол № 48/26.09.2013 г.](#), изм. и доп. с [Решение № 617, по Протокол № 52/21.11.2013 г.](#), изм. и доп. с [Решение № 270 по Протокол № 12/14.04.2016 г.](#), изм. и доп. с [Решение № 11 по Протокол № 46/ 25.01.2018 г.](#) Разпоредбата на чл. 18, ал. 1, т. 1, б. „а“ е задължавала пътниците, пътуващи с превозните средства на обществения градски транспорт да притежават редовен превозен документ при превода и при слизането си в района на спирката на наземния транспорт или в платената зона на метрото. Според ал. 3 на чл. 34, „при констатиран от контролните органи по редовността на пътниците случай на пътуване без редовен превозен документ или нарушаване реда в превозното средство пътникът закупува карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците...“. Алинея 7 на чл. 35 е определяла глоба, в размер на 200 лева за непритежаване на превозен документ и последващ отказ да бъде закупена карта за еднократно пътуване, продавана от контролора. Размерът на глобата за „пътник в моторно превозно средство за обществен превоз, който пътува без билет или друг превозен документ за превози по общинските транспортни схеми, е определен с

разпоредбата на чл. 101, т. 1 от Закона за автомобилните превози, от 10 до 50 лв., т.е. – минимален и максимален размер. С оглед на това чл. 35, ал. 7, т. 1 от Наредбата (отм.) е противоречал на нормативен акт от по – висока степен, понеже е регламентирал императивно по-висок размер на глобата.

Мотивите на районния съд, относно липсата на доказателства за редовно връчване на наказателното постановление са относими само досежно процесуалната редовност на въззивната жалба, но не може да служат като основание за незаконосъобразност на постановлението.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, V^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 10.03.2021 г. на Софийския районен съд, НО, 122^{-ри} състав, постановено в публично заседание на същата дата, по НАХД № 401/2021 г. Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: